Esențialitatea în Leadership

On Decembrie 26, 2016

Cine privește realitatea așa cum i se prezintă printr-o esențializare treptată a formelor și culorilor totului din jur, va lua decizii în funcție de ceea ce vede, și nu de ceea i se întâmplă.

Călătoream dintr-un loc în altul, a nu știu câta oară, legănat de gândurile nevoii de a mă autodepăși, pe căile aparent atât de alambicate ale percepției de sine în raport cu taina unei păci nesurpate și blânde, și a unei liniști senine. Percepție care provenea din însăși imaginea plină de detalii a lucrurilor, întinderea și forma lor fiind susceptibile de variație, lucruri în care se citea mulțumirea minții ce caută legături logice între informații, în explicarea unei teorii a totului din jur. În dimensiunea rostului unei vieți închinate străduaniei de a înțelege minunile Creației.

Căci soliditatea despre care vorbesc iluminiștii nu poate exista fără întindere și formă. Lucrurile sunt văzute limpezi, fără ele totul s-ar transforma într-un haos imens: un univers fără forme, fără culori și fără viață. Şi totuși, expresia "ordine" își are rădăcinile în "dezordine". Deoarece în constantele de timp ale tranziției de la o stare la alta, în voia unei nebănuite puteri de transformare exterioară, într-o mișcare mereu repetată, materia produce prin reacții și cataliză o forță de gravitație, vibrație, energie, spirit.

Fiecare secundă din fiecare privire aruncată într-un parte sau alta, este o revizuire a lucrurilor dată de percepția sistemului vizual înainte de a fi martorul unei „inexplicabile" obscurități. Într-o secundă, privirea mea se îndreaptă spre frumusețea lucrurilor care nu se văd, cel puțin nu oricine reușește performanța asta, sau este dată de revizuirea inexplicabilă a sistemului vizual pe care îl furnizează percepția unei imagini a invizibilului perpetuat prin dependența de deducții, de analogii, de abstractizări, presupuneri, comparații și generalizări.

Leadership: Poți să-ți împărtășești experiența unică de a te oglindi în lucrurile din jur, prin capturarea unei imagini a obiectului observat și prezentarea ei sub formă de impulsuri creatoare?

Adesea, mă gândeam să uit tot ce văd, tot ce simt, tot ce era între mine și totul din jur. Să încerc a mă lăsa în compania unei galerii de imagini fără colorit, însă reproduse după vreo fotografie ale cărei detalii trebuiau încadrate în desfășurarea evenimentelor. Ar fi însemnat ca lucrurile să devină umbre ale unei realități fără nume, desfășurată în condițiile unei lipse de forme și esențe, tot așa cum o carte se trăiește odată cu lectura ei, se consumă odată cu fiecare cuvânt, și ajunge să nu îi mai pese nimănui de ea în final, oricât de bună ar fi fost.

Lungimea de undă care determină tonul cromatic, adică acea proprietate prin care culorile se deosebesc una de alta, ar fi trebuit să corespundă punctului în care eu însumi mă oglindeam în lucrurile din jur, raportându-mă la valoarea absolută a unui limbaj inteligibil doar mie. Şi acest limbaj, despre care aș avea multe de spus, se regăsește în scrierile esteticianului Cornel A. Ailincăi, după cum urmează:

"Obiectului perceput i se dă înfățișarea plastică prin intermediul mijloacelor formale, iar formalizarea - transcrierea în materie picturală sensibilă - dă naștere la o realitate diferită de cea percepută. Oricât de precis, de fotografic și-ar propune artistul să redea un arbore, de exemplu, imaginea sa picturală va spune altceva decât arborele perceput în natură. Arborele plăsmuit îl evocă pe cel real - devine simbolul acestuia - dar totodată îl încarcă, voit sau nu, cu o valoare suplimentară care se sustrage cuprinderii definitive, spărgând îndestularea iconică în întâmpinarea unui metasens."

Leadership: Efectuezi o revizuire a lucrurilor dată de percepția sistemului vizual, înainte de a fi martorul unei „inexplicabile” obscurități?

Prezentarea unei imagini sub formă de impulsuri creatoare se face prin reprezentarea realității sub formă de impresii subiective. Ceea ce îți lărgește perspectiva este o emanație a atenției atemporale, o probă a atenției pe care o acorzi lucrurilor și evenimentelor din jur - întrevăzute numai prin detalii subtile. O scenă din romanul "Duma Key", scris de Stephen King, mi-a atras atenția de curând:

„Imaginați-vă din nou fetița care a căzut din trăsură. S-a lovit la tâmpla dreaptă, însă partea stângă a creierului este cea care a avut de suferit cel mai tare - contralovitura, vă amintiți? În partea stângă este situată aria lui Boca - nu că ar fi știut cineva asta prin anii 1920. Aria lui Boca este responsabilă cu limbajul. Dacă te lovești destul de tare acolo, îți pierzi limbajul, uneori foarte puțin timp, alteori pentru totdeauna. Dar - deși sunt strâns înrudite - vorbirea nu e același lucru cu vederea.

Detalii, detalii, adevărul stă în detalii. Fetița încă vede. Şi vederea cheamă cu disperare vorbirea, chiar și într-o minte deranjată? un creier rănit? O, cu siguranță, cu siguranță. Oare care este primul cuvânt din partea asta a lucrului rău?”

Cine privește realitatea așa cum i se prezintă printr-o esențializare treptată a formelor și culorilor totului din jur, va lua decizii în funcție de ceea ce vede, și nu de ceea i se întâmplă. Obscuritatea la care adesea, cu toții suntem martori, este dată de interpretarea greșită a detaliilor pe care ni le oferă realitatea, încât ceea ce observăm nu este același lucru cu profunzimea observației experimentată de adepții realismului. Detaliile trădează un spirit iscoditor, dublat de o putere a observației și de analiză cu totul remarcabile, în timp ce obscuritatea este consecința jocului de lumini și umbre pe care numai un artist desăvârșit poate să-l urmeareasca din mai multe unghuri.

Iar cine răspunde pe deplin unei perspective de receptare racordată la sensurile evenimentelor, dând ascultare fundamentelor care țin închegat totul din jur, precum conexiunea dintre lucruri, fenomene și contextul lor, prin argumentare logică, este un om capabil să propună o nouă abordare a atitudinii față de ceea ce trebuie făcut în intervalul dintre alegere și întâmplare.

Leadership: Percepția ta asupra lumii, cu înrâurire asupra sensului vieții, este rezultatul gândirii și trăirilor născute din diverse asocieri cu elementele realității înconjurătoare?

Percepția asupra lumii, cu înrâurire asupra sensului vieții, este rezultatul gândirii și trăirilor născute din diverse asocieri cu elementele realității înconjurătoare, exprimând de fapt captivitatea omului prin văz și auz. Această captivitate nu poate fi depășită decât printr-o acceptare a schimbărilor care se produc ca urmare a constatărilor făcute în contact cu o conștiință care nu strigă după sunet și mișcare, culoare sau formă, dar care cere lămuriri asupra a ceea ce nu-i bine și de ce - din tot ceea ce ți se întâmplă.

La un nivel al interpretării și până la un anumit punct, omul care își așterne observațiile în raza conștiinței nu-și percepe niciodată propria persoană din perspectiva culorii "Viața e frumoasă ! ". Și nici din perspectiva formelor pe care le iau lucrurile de tipul „Big Data”.

Obiectivele prioritare ale unui asemenea individ corespund cu tendința de promovare a schimbărilor esențiale procesului evolutiv din perspectiva proiecțiilor dorinței de evadare, de rupere a barierelor convenționalului care se reflectă în „întâmplarea aceea”.

Obscuritatea este un fenomen destul de evitat în cadrul tendinței de a trata efectele și nu cauzele. Înseamnă să nu percepi peisajul (o imagine de ansamblu) datorită lipsei văzului și auzului, datorită volumului ridicat al lucrurilor din jur cărora le atribuim valoare și sens. Dar ceea ce se ignoră cel mai adesea este tocmai posibilitatea unei întâmplări de a se produce neașteptat, chiar dacă vederea și auzul se mențin clare.

Sensul pe care îl atribui vieții este direct proporțional cu privirea pe care o îndrepți asupra lucrurilor care scapă din vedere celor care, în goana după avantajele individuale mărunte, de moment, uită sentimentul realității.

Esențialitatea în Leadership are ca punct de referință realitatea care se dezvoltă prin evaluarea și utilizarea lucrurilor care se întâmplă, care se impun și care se află în puterea omului, a lucrurilor care se observă doar printr-o intervenție de remodelare și de repoziționare personală.

Source: https://neculaifantanaru.com/esentialitatea-in-leadership.html